

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ
ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ
ΠΡΩΪ

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφωνήσις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος πλ' α̣ Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου. (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν. (Ψαλμ. κδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. (Ψαλμ.
ρλδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι

α α α α ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ' α̣ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
 νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
 ορ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
 λωων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
 η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων
 Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
 τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων
 Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
 ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
 α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α
 Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
 Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς
 συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες
 οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν]

Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις. Ἦχος Δι

Α θλη τι και εν στα α α σεις ε πι ι τω σκαμμα

τι ⁶ τυ ραν νι και Αι κι ι ι σεις ε πι ι τς μαρτυ
 ρας ⁶ και ι σταν το χο ροι των α σω μα των βρα βει α
 κα τε χον τε ες της νι κης ⁶ ε ξε στη σαν τυ ραν νς και
 βα σι λεις οι σο φοι ⁶ κα θει λον τον Βε λι αρ ο μο λο
 γι α Χριστς ^Δ ο ε νι σχυ σας αυ τς Κυ ρι ε δο
 ξα σοι οι ⁶

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ. ^Δ

Α θλη τι κον α γω να υ πο μει ναν τε ες οι Α
 γι οι ⁶ και τα βρα βει α της νι κης πα ρα σς ς ς
 κο ο μι σα με νοι ⁶ κα τηρ γη σαν τας ε πι νοι ας των
 πα α ρα νο μων ^Δ ε δε ξαντο στε φα νς της α αφθαρ σι
 ας ⁶ δι αυ των ο Θε ος σω σον τας ψυ χας η
 μων ⁶

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος,
 πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς. ^Δ

Τ ων Α γι ων σς η μνη η μη Κυ ρι ε ⁶ α νε
 δει χθη ως Πα ρα δει σο ος ο εν Ε δεμ ⁶ εν αυ τη γαρ

α γαλ λε ται πα σα α η κτι σις και πα ρα σχη η
μιν τη αυ των πα α ρα κλη σει ει ρη νην και το με
γα ε λε ο ος

Νεκρώσιμον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ε ν ταις σκη ναις των ε κλε κτων και εν χω ρα α των
ζων των ς προ σε λα βη Ι η σ ευ σε βως
κοι μη θεν τας κα τα τα ξον ως ευ δι αλ λα κτος Θε ος
και εμ πλη σοντ α νε σπε ρσ φωτος και της ε π ρ ρα
νι ς σ χα ρας α ξι ω σο ον

Θεοτοκίον.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ο την ευ λο γη με νην κα λε σας σου ου Μη τε ρα
ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βου λη λαμ ψας εν τω
σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων
τοις Α γγελοις συγ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η α
πο λο με νη δ ρα χμη ο παν τα σο φως οι κο νο μη σας

δο ξα σοι οι

* * *

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν α' στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἑκφώνησιν.]

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος π̣ά̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

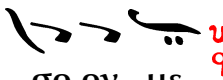
και ω μα τα σ̣

Των α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω

ης και αι θυ ραν πα ρα δει σ̣ ευ ρω κα γω την ο δον

δι α της με τα νοι οι ας το α πο λω λος προ βα τον

ε γω ει μι α να κα λε σαι με Σω τηρ και σω ω

 σο ον με

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σ̣

Οι τον α μνον τ̣ Θε ο κη ρυ ξαν τες και σφαγι

ασθεν τες ωσ περ αρνες και προς ζω ην την α γη ρω α

γι οι και α ἱ δι ον με τα τε θεν τες τ̣ τον εκ τε

νως μαρτυ ρες αι τη σασθε^{u q} ο φλη μα των λυ σιν η μιν
δω ρη σα α σθε^{u q}

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

O ι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες τεθ λιμ με
νην παν τες οι εν βι ω^{u q} οι τον Σταυ ρον ως ζυ γον α
ρα με νοι και ε μοι α κο λθ θη σαν τες εν πιστει^{u q} δευ τε
α πο λαυ ε τε α η τοιμα σα υ μιν βρα βει α^{u q} και
στε φη τα ς ρα α νι ι α^{u q}

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

E ι κων ει μι της αρ ρη τς δο ξης σς ει και στιγμα
τα φε ρω πται σμα των^{u q} οι κτει ρη σον το σον πλα σμα Δε σπο
τα και κα θα ρι σον ση ευ σπλα γχνι α^{u q} και την πο θει
νην πα τρι ι δα πα ρα σχο μοι^{u q} πα ρα δει σς πα λιν
ποιων πο λι τη ην με^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Ο πα λαι μεν εκ μη ον των πλα σας με και ει κο νι
σθ θει α τι μη σας^{u q} πα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν
με ε πι στρε ψας εις γην εξ ης ε λη φθην^{u q} εις το καθ ο
μοι ω σιν ε πα να γα γε^{u q} το αρ χαι ον καλ λος α να
μορ φω ω σα α σθαι^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Α να παυ σον ο Θε ος τς δλ λς σθ και κα τα
τα ξον αυ τς εν πα ρα δει σω^{u q} ο πς χο ροι των α γι ων
Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα αμ ψσιν ως φω στη
ρες^{u q} τς κε κοι μη με νς δλ λς σθ α να παυ σον^{u q} πα
ρο ρων αυ των παν τα τα εγ κλη η μα α τα^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα τι^{u q}

Τ ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ων τεσ ^{u q} Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α

ναρ χος ο συ να ναρ χος Υι ος και το θει ον Πνευ μα ^{u q}

φω τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ ον τας ^{u q} και τς αι

ω νι ς πυρ ος ε ξα αρ πα α σον ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^{u q}

X αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κς σα εις παν

των σω τη ρι α ^{u q} δι ης γε νος των αν θρω πων ευ ρα

το την σω τη ρι ι αν ^{v' u} δι α σς ευ ροι μεν πα ρα δει

σον ^{u q} Θε ο το ο κε α γνη ευ λο γη με νη ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' u} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δισ)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' u} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

* * *

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ

μνημόσουνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, ιεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ιερέων, ιερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἑκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος π̣' ρ̣ ————— Κε ρ

A να παν σον Σω τηρ η μων με τα Δι και αι
ων τς δς λς σς και τς τς κα τα σκη νω σον εν
ταις αυ λαις σς κα θως γε γρα πται πα ρο ρων ως α γα
θος τα πλημμε λη μα τα αυ των τα ε κς σι α και
τα α κς σι α και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω
ω σιν φι λα αν θρωω πε

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

O εκ Παρ θε νς α να τει λας τω κο σμω Χρι στε
ο Θε ος υι ς φω τος δι αυ της α να δει ει ξας
ε λε η σον η μας

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμόν, χύμα·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεφον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἁνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἁνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλή μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Τοῦ Ἀγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στ',
καὶ τοῦ πεντηκοσταρίου εἰς η'.]

Κανὼν τοῦ πεντηκοσταρίου

μετὰ τῶν εἰρμῶν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς,

ἄνευ τῶν Θεοτοκίων τῆς γ', ε', στ' καὶ ζ' ᾠδῆς·

Ψυχαις ἀπάσαις αἶνον ἐξ Ἀρσενίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἄβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντούμενον, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ψυχῶν πασῶν ὁ Δεσπότης καὶ ποιητής, καὶ κριτὴς καὶ Κύριος, οὗπερ πάντων τῶν ἐν γῇ, ἐν χειρὶ τὰ πέρατα, αὐτός, οὓς

μετέστησας πιστοὺς ἐν σοὶ ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὑπὲρ παντὸς κοιμηθέντων γένους βροτῶν, ἡλικίας Δέσποτα, ἀξιώματος ὁμοῦ, καὶ μεγέθους, ἅπαντες θερμῶς, δυσωποῦμεν, ὅπως σώσης οὓς μετέστησας.

Δόξα.

Χειρὶ ἀχράντῳ σου Λόγε ὁ ἀπὸ γῆς, πλαστοουργήσας μόνος με, καὶ ψυχώσας ὡς Θεός, ζωηρᾷ ἐμπνεύσει σου, αὐτός, οὓς ἐντεῦθεν προσελάβου σῶσον Εὐσπλαγχνε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀγνὴ Παρθένε τοῦ κόσμου καταφυγή, καὶ στερῶν ὑπέρμαχε, ἱκεσίαις σου θερμαῖς, ὑπὲρ πάντων πρέσβευε τῶν σέ, κεκτημένων ἐν ἀνάγκαις τεῖχος ἄρρηκτον.

ᾠδὴ γ'. ᾠχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου Ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἰσχύϊ δόξης θεϊκῆς, ὁ τῆς γῆς ἐξ ἐσχάτων, ὡς νεφέλαις ἀνάγων, τῶν πιστῶν πρὸς σέ ψυχάς, οὓς ἐκ περάτων Χριστέ, προσελάβου δούλους σου ἀνάπαυσον.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σὺ μόνος εἶ ὁ καθιστῶν, βασιλεῖς καὶ δυνάστας, καὶ κριτὰς σὺν τοπάρχαις· ὅθεν πάντων ὡς Θεός, αὐτὸς ἐν κρίσει τῇ σῇ, ῥῦσαι τούτους Σῶτερ τῆς κολάσεως.

Δόξα.

Ἀπάσης γῆς ὁ Ποιητής, σὺν πρεσβύταις παρθένοις, καὶ σὺν νέοις ἐφήβοις, οὓς προσελάβου Χριστέ, τῆς αἰωνίου χαρᾶς, καὶ τρυφῆς σου τούτους καταξίωσον.

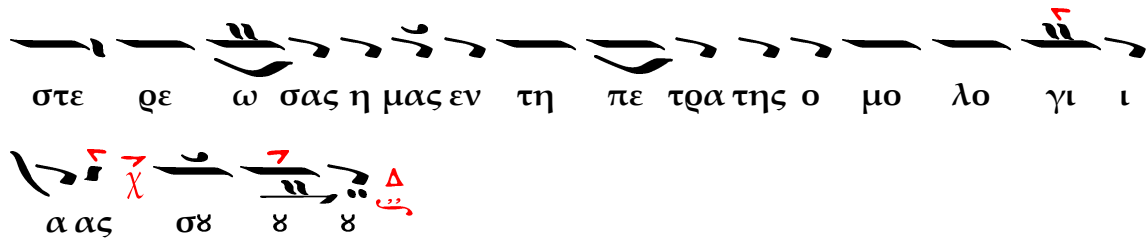
Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐλπίς τοῦ κόσμου κραταιά, Δέσποινα Θεοτόκε, μὴ ἀπώσῃ τοὺς πόθῳ, σοὶ προστρέχοντας αἰεὶ· ἀλλ' ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, πάσης ῥῦσαι ζάλης τοὺς τιμῶντάς σε.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

ᾠχος **Δι-θε**

Οὐκ ἐστὶν ἅγιος ὡς σύ Κύριε ὁ Θεός
μὴ οὐ ψυχώσας το κέραιων πιστῶν σαγαθε και

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας νεύματι σὼ, τοὺς ἐν πίστει θανέντας Χριστιανούς, πατέρας προπάτορας, πάππους δὲ καὶ προπάππους τε, ἀδελφοὺς καὶ φίλους, πλουσίους καὶ πέννητας, βασιλεῖς καὶ ἄρχοντας, ὁμοῦ καὶ μονάζοντας, ὅπου τῶν Δικαίων καὶ Ἁγίων σου πλήθη, ἀπάντων ἡ οἴκησις, δυσωποῦμεν ἀνάπαυσον, ὡς Θεὸς εὐδιάλλακτος· Δέσποτα Χριστὲ Βασιλεῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν παρέχων αὐτοῖς, ὧν ἐξήμαρτον πάντες οἱ δοῦλοί σου.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

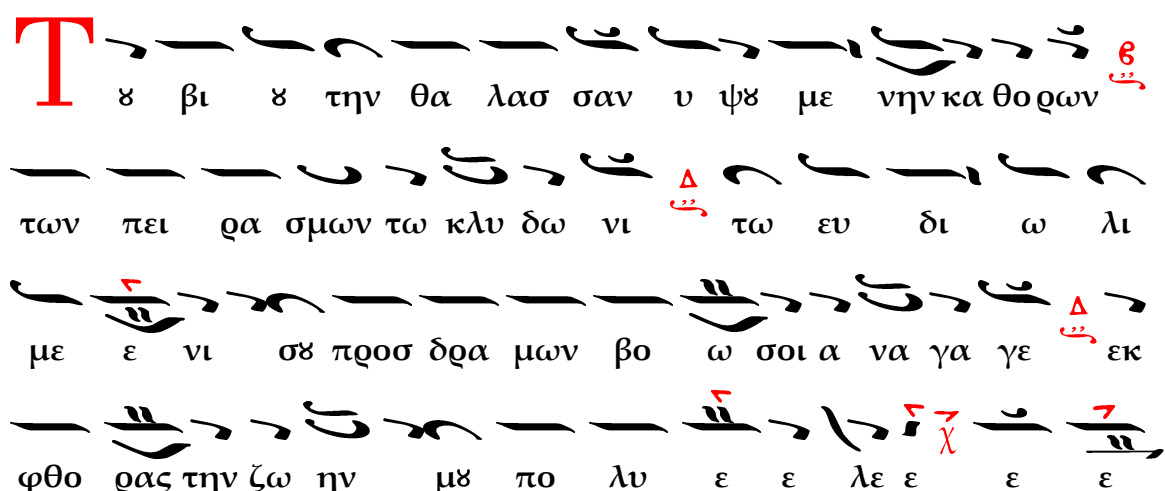
Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ Χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

* * *

[Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ Ϛ' ᾠδαὶ τοῦ κανόνος.]

ᾠδὴ στ'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Δι-Θ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Τοὺς μεταστάντας ἀφ' ἡμῶν ἐκ τῶν προσκαίρων, ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν ἐκλεκτῶν κατασκήνωσον, καὶ μετὰ Δικαίων ἀνάπαυσον, Σῶτερ ἀθάνατε· εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωποι ἡμαρτον ἐπὶ γῆς, ἀλλὰ σὺ ὡς ἀναμάρτητος Κύριος, ἄφες αὐτοῖς τὰ ἐκούσια πταίσματα, καὶ τὰ ἀκούσια, μεσιτευούσης τῆς τεκούσης σε Θεοτόκου, ἵνα συμφώνως βοήσωμεν ὑπὲρ αὐτῶν· * Ἀλληλούϊα.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι· Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὥδῃν τό, * Ἀλληλούϊα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΙΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς. (†787 π.Χ.)

Στίχ. Ἀμώς, ὁ συκάμινα κνίζων αἰπόλος,
Ἐδὲμ τρυγᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.

Πέμπτη ἐκ βιότοιο Ἀμώς δεκάτη τε ἀπέπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλαῦ τοῦ ἐν Κιλικίᾳ, ξίφει τελειωθέντος. (†305-313)

Στίχ. Δουλαῦ, ξοάνοις δουλικὸν μὴ δοὺς σέβας,
Ἦνεγκε σαρκός, ὡς Θεοῦ δοῦλος, ξέσεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δουλαῦ τοῦ Αἰγυπτίου. (ε' αἰ.)

Στίχ. Δουλαῦ Θεοῦ δοῦλος πραῦς ἐνεγκὼν ἀδικίαν,
Τὴν ὑπομονὴν τῶν πενήτων ἐβραβεύθη εἰς τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ.

Στίχ. Νερσῆς ἀπῆλθε διὰ τοῦ μαρτυρίου,
Ὅπου Ἀθλητῶν αἱ χορεῖαι ἐν πόλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἱερωνύμου, ὃς ἐχρημάτισε μαθητῆς τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. (†420)

Στίχ. Ἱερώνυμον τὸν μέγαν τεθνηκότα,
Μέγας μένει στέφανος οὐκ ἀπεικότως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αὐγουστίνου, ἐπισκόπου Ἰππῶνος (†430), ἔτι δὲ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ

Μονίκης. (†387)

Στίχ. Ἐρωτι φλεχθεὶς τοῦ Θεοῦ, Αὐγουστίνε,
Φωστὴρ ἐδείχθης παμφαέστατος μάκαρ.

Διπλῶς γεννήσασα υἱὸν Αὐγουστίνον,
Σύγχαιρε τούτῳ, Μόνικα, Παραδείσῳ.

Πέμπτη δεκάτῃ τε υἰομητρία δακρύγονος τιμάσθω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φουρτουνάτου,
ξίφει τελειωθέντος. (α' αἰ.)

Στίχ. Φουρτουνᾶτος καύχημα τοῖς Ἀποστόλοις,
Καὶ τοῖς ἀθληταῖς, τὴν κάραν τετμημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀχαΐκοῦ, λιμῷ καὶ
δίψῃ τελειωθέντος. (α' αἰ.)

Στίχ. Λιμὸν λύει σοι καὶ τὸ δίψος, παμμάκαρ,
Ὅς εἶπε, διψῶ, Δεσπότης ἐπὶ ξύλου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Στεφανᾶ, ἐν εἰρήνῃ
τελειωθέντος. (α' αἰ.)

Στίχ. Ἐργῷ στεφανᾶν τὸν Στεφανᾶν μοι νόει,
Φοροῦντα τὸν στέφανον, οὗ βραβεὺς πόνοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ὀρτίσιος, μαθητῆς καὶ διάδοχος τοῦ
μεγάλου Παχωμίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. (†380)

Στίχ. Ἀμωμος Ὀρτίσιος ἦκει σοι Λόγε,
Οὗ μῶμον εἰπεῖν οὐδ' ὁ μῶμος ἰσχύσει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Γραῦς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θύεις θεοῖς Γραῦς, ἡ ταθῇ σοι τὸ ξίφος;
Χαίρω, ταθήτω· τοῖς θεοῖς γὰρ οὐ θύω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίου.

Στίχ. Ὑμνον σοι θεῖον ἐν τοῖς Μαρανακίου,
Ἄδομεν πιστοὶ χρεωστικῶς σοι, Κόρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίτωνος καὶ τῶν σὺν
αὐτῷ Μοδέστου καὶ Κρήσκεντος. (†303)

Στίχ. Βίτων, Μόδεστος καὶ σὺν αὐτοῖς ὁ Κρήσκης,
Τὴν Κρίσιν ἔφυγον, ἀθλήσαντες πόθῳ.

Πάνυ νεαρᾷ ἡλικίᾳ ὁ Βίτων
Τὸν ἀρχαῖον θείους ἄθλοις εἶλεν ὄφιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου
τοῦ Συκεώτου. (θ' αἰ.)

Στίχ. Θήκην προσκυνῶ λειψάνων Θεοδώρου,
Οὗ τὴν κλῆσιν τρέμουσιν δαίμονες φόβῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ
Βατοπαιδινού, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1349)

Στίχ. Φάνας ὁ Σάββας ἀσκήσει οἰκουμένην,
Ἐφανεन αὐθις καὶ Ἄθω τεραστίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λαζάρου, ἡγεμόνος
τῆς Σερβίας. (†1389)

Στίχ. Λάζαρος Μάρτυς ὑπὲρ Σταυροῦ Κυρίου,

Ὅς αὐτῷ τηρεῖ ἀφθαρσίαν τοῦ σκήνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ὁσίων Γρηγορίου καὶ Κασσιανοῦ, ἡγουμένων τῆς Μονῆς Ἀβνείκ, σφαγέντων ὑπὸ τῶν ἀθέων Τατάρων. (†1392)

Στίχ. Εἴφει σφαγέντες ἀσκηταὶ τοῦ Ἀβνείκ,

Στέφος ἐδέξαντο διπλοῦ μαρτυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἐφραίμ Β' (†1395) καὶ Σπυρίδωνος, ἀρχιεπισκόπων Σερβίας.

Στίχ. Ἡῦφρανε Ἐφραίμ χριστιανοὺς Σερβίας,

Ἀσκητικῶς ποιμένας εἰς σωτηρίαν.

Σπυρίδων ἔχων ὡς σπυρίδας τὰς χεῖρας,

Θεῷ προσῆγεν τὰς εὐχὰς πιστῶν Σέρβων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων τοῦ Χριστοῦ Νεομαρτύρων, τῶν ἐν Σερβίᾳ μαρτυρησάντων, ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Ἀγίου μεγαλομάρτυρος Λαζάρου ἄχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν, ἥτοι· τῶν μητροπολιτῶν Δοσιθέου Ζάγκρεμπ, Πέτρου Σεράγιεβο καὶ Ἰωαννικίου Μαυροβουνίου, τῶν ἐπισκόπων Σάββα Γκόρνι Κάρλοβατς καὶ Πλάτωνος Μπάνια Λούκα, τοῦ ἱερομονάχου Ῥαφαήλ τοῦ Σισάτοβατς, τῶν πρεσβυτέρων Μπράνκο Ντομπροσάβλιεβιτς καὶ Γεωργίου Μπόγκιτς, ὡς καὶ τοῦ λαϊκοῦ Βουκατσίν.

Στίχ. Δέξαι, Δέσποτα, εὐχὰς ὑπὲρ Σερβίας,

Ἄς προσάγει σοι χορὸς Νεομαρτύρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, Ἀρχιεπισκόπου Νόβγκοροντ. (†1421)

Στίχ. Χεῖρας ἐκτείνας Συμεὼν τῷ ἀγγέλῳ,

Λέγει, Ψυχὴν μου ἄγαγε πρὸς Δεσπότην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ, μητροπολίτου Μόσχας καὶ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν. (†1461)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ τῆς Μονῆς Πεσόνσα, Ῥώσσου, τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. (†1838)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνειάν ποιούμεθα θαύματος ἐξαισίου τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ, διασώσαντος ἐκ πυρὸς ὀλεθρίου τὴν ἐν Κύπρῳ φερωνυμοῦσαν αὐτῷ Μονήν. (1967)

Στίχ. Ἐκ πυρὸς ἔσωσας παμφάγου σὴν Μάνδραν,

μεγάλαθλε Μηνᾶ, παραδόξῳ τρόπῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἀνάμνησιν εὐγνώμονα ἐπιτελοῦμεν τῶν ἐν ἔτει ,αϠϚε' (1995) γενομένων φοβερῶν σεισμῶν ἐν τῇ πόλει Αἰγίου, ἥτις χάριτι θείᾳ καὶ τῆς Παναγίας Τρυπητῆς τῇ μεσιτείᾳ διεσώθη ἐκ τελείας καταστροφῆς.

Στίχ. Σεισμοῦ φρικώδους τὴν πόλιν σῶζεις Λόγε,

Διὸ τὰ σῶστρα εὐγνωμόνως σοι θύει.

Εἶτα τὸ παρὸν ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου·

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνείαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων
εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι
πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχ. Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχὰς κατὰταξον, δέσποτα Χριστέ,
ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος
ἀθάνατος. Ἀμήν.

* * *

[Εἶτα αἱ ζ' καὶ ἡ ὥδαι τοῦ κανόνος.]

ᾠδὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος Δι

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὕμνοῦντες καὶ

ὑπερυψοῦντες αυ τον εις τς αι ω νας

Ε κ στη θι φριτ των ου ρα νε και σα λευ θη

 τωσαν τα θε με λι α της γης ι δου ου γαρ εν νε

 κροις λο γι ζεται ο εν υ ψι ροις οι κων και τα

 φω σμι κρω ξε νο ο δο χει ται ον Παι δε ς ευ λο γει τε

 Ι ε ρεις α α νυ μνει τε λα ο ος υ περ υ ψ ς

 τε εις παν τας τς ς αι ω ω ω να α α ας

* * *

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ᾠχος Πα

1. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορως Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

2. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ
 ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορως Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

3. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ,
 καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
 Αὐτόν.

Την τιμιωτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σερα φειμ την α
 δια φθορως Θεον Λογον τε κσσαν την ον τως Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νομεν

4. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

Την τιμιώτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σεραφειμ την α
 δι α φθορως Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5. Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Την τιμιώτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σεραφειμ την α
 δι α φθορως Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιώτε εραντων Χερσβιμ και εν
 δοξοτεραν ασυγκρι ι τωστων Σεραφειμ την α
 δι α φθορως Θεον Λογον τε κσσαν την ον τωσ Θε
 ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

A πο ρει πα σα γλωσσα ευ φη μειειν προς α
 ξι αν ι λι γγι α δε ν8ς και υ περ κοσ μι ος υμ
 νειν σε Θε ε ο το κε ο μως α γα θη υ παρ χ8
 σα την πι ςιν δε χ8 και γαρ τον πο θον οι δας τον εν
 θε ον η μων συ υ γαρ Χρι στι α νων ει προ στα
 τισ σε ε με γα λυ νο μεν

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

A ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε
 την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι ζον και πα να
 μω μη τον και μη τε ρα τ8 8 Θε 8 η μων την τι
 μι ω τε ε ραν των Χε ρ8 βιμ και εν δο ξο τε
 ραν α συ γκρι ι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ρως Θε ον Λο γον τε κ8σαν την ον τως Θε ο το κον σε ε
 με γα λυ νο με ε εν

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς. Ἦχος Γα ς

Μνη μνην τε λην τες πα ντων των κοι μη θεντων εν
Χρι στω και τε λευ ται ας η με ρας μνη μνην ποι η
σω μεν πι στοι υ περ η μων τε κα κει νων
Χρι στον α ει δυ σω πην τες

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ο γλυ κα σμος των Α γγε λων των θλι βο μενων η
χα ρα Χρι στι α νων η προ στα τες Παρ θε νε
Μη τηρ Κυ ρι αν τι λα βμ και
ρυ σαι των αι ω νι ων βα σα νων

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος Πα

Π α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω ω ω τον
Κυ υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ον
εκ τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει τε αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει
υ υμνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

^{Πα}
Α ι αι νει ει ει τε α αυ το ον πα α αν τε ες οι
^{Πα}
 Α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει ει
 τε ε ε α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει
^{Πα}
 εις α α αυ του σοι πρε πει υ υ μνος τω ω ω Θε
 ε ε ε ω

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη', ρμβ') καί·
 Ἰστῶμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
 τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἡ ἀπεγνωσμένη. Ἦχος ^{Δι}

^Δ
Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν
 κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

^{Νη}
Φ ο βε ρον το τε λος το τθ θα να τθ και φρι
 κτη η κρι σις η τθ Δε σπο τθ το πυρ γαρ το α σβε
 στον ην τρε πι σται ε κει σε σκω ληξ α κοι μη τος κο
 λα ζων και βρυγ μος τω ων ο δον των σκοτος ε ζω τε ρον
 υ παρ χει και αι ω νι α δι κη δι ο κρα ζω μεν
 προς τον Σω τη ρα ς ε ξε λε ζω εκ των προ σκαι ρω ων
 α να παυ σον δι α το με ε γα σθ ε ε λε ε
 ο ος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα. ^Δ

Π^{Νη} αν τες οι εν βι ω προ στε τη κο τες δευ τε εν τοις
τα φοις ε ξε στη κο τες ^{Δι} εγ κυ ψα τε ι δε τε τς
κο σμη την α πα την ^ε πς νυν τς σω μα τος το καλ λος
και η δο ξα α τς πλς τς ^ε πς δε η ε παρ σις τς βι
ς ον τως μα ται αι α παν τα ^ε δι ο κρα ξω μεν προς
τον Σω τη ρα ^Δ ς ε ξε λε ξω εκ των προ σκαι ρων α
να παυ σον ^ε δι α το με ε γα σς ε ε λε ε ο
ος ^ε

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ. ^Δ

Ν^{Νη} υν ε πι τον τα φον ο ε πι θρο νς νυν ο εν πορ
φυ ρα φθο ραν υ πε δυ ^{Δι} ςκ ε τι εν θρο νω γα ρα λλ
εν μνη μα α τι κει ται ^ε ι δε ε ξε λι πεν εξ αι φ νης
το βα σι λει ει ον κρα τος ^ε ι δε ως ο να ρ των αν θρω
πων πα ρο δευ ει ει ο βι ος ^ε δι ο κρα ξω μεν προς

τον Σω τη ρα ^Δ ρς ε ξε λε ξω ω α να παυ σον ^Θ δι

α το με ε γα σθ ε ε λε ε ο ος ^Θ

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. ^Δ

Π^{Νη} αν τας τς εν θεν δε με τα τε θεν τας ^ν ε πι αι ω

νι ς ζω ης ελ πι δι ^{Δι} και βι ον αλ λα ξαν τας παν

τοι ω Σω τερ τρο πω ^Θ πα σαν κα τα στα σιν και γε νος

και πα σαν η η λι κι αν ^Θ ανδρας ο μς τε και γυ ναι

κας και αρ τι το ο κα βρε φη ^Θ ως φι λαν θρω πος εν

κολ ποις τα ξον ^Δ τς Α βρα αμ τε και εν το ποι οις α νε

σε ως ^Θ δι α το με ε γα σθ ε ε λε ε ο ος ^Θ

Ἦχος ^{Δι} ^Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και

Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ

Ω^{Δι} ς α αν θος μα ραι αι αι νε ται ^Δ και ως

ο να αρ πα ρε ε ε ερ χε ε ε ε ται ^Δ και δι

α λυ ε ε ε ται πα ας α α αν θρωω ω ω πος
 πα λιν δε η χουουσης της σα α αλ πιγ γος νε κροι
 ως εν συσ σει ει σμω παν τες α α α να στη η η η
 σο ο ο ον ται προς την σην υ πα αν τη η σιν Χρι
 στε ε ε ο ο Θε ε ε ος το τε ε Δε σπο
 ο ο τα ους με τε ε στη σα ας εξ η η μων εν
 ταις των Α γι ω ω ων σου κα τα α τα α ξον σκη η
 ναις τα τω των εγ κλη μα α τα πα α ρι ι δω ω
 ων α α γα α α θε

Ἦχος Πα.

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις
 τω ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
 νων α α α μην

Σ υ ει ο Θε ος η μων ο εν σο φι α τα πα
 αν τα δη μι ρω γων και πλη η ρων Προ φη τας ε ξα πε
 στει λας Χρι ι στε προ φη τευσαι σω τη η ην

πα α α ρ ϑ ϑ σι ι ι αν και Α πο ο στο ο ο
 λς κη ρυ υ ξαι αι σ ϑ ϑ τα με γα λειει ει ει α
 και οι μεν προ ε φη η τευ σα αν τη η ην ε ε ε
 λε ευ σι ι ιν σ ϑ οι δε τω βα πτισμα α τι ε ε φω
 ω τι σαν τα ε ε ε ε θνη μαρ τυ ρες δε ε ε πα
 α θο ο ον τες ε τυχον ων περ ε ε πο θεν και
 πρε σβευ ει σοι ο χο ρος των Α πο ο στο ο ο λων συν
 τη η η τε κ ϑ ϑ ση η η η σε α να παυσον ο
 Θε ε ος ψυ χας ας προ ο ο σε ε λα α α β ϑ
 και η μας κα τα ξι ω σον της βα σι λει ει ει ει
 α α α ας σ ϑ ο Σταυ ρον υ υ υ πο ο μει ει ει
 νας δι ε με ε το ο ον κα τα α κρι ι ι ι τον
 ο λυ τρω τη ης μ και Θε ο ο ο ο ο ος

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῆμα τὴν μικρὰν δοξολογίαν ὡς ἀκολουθῶς.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, *
δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ, * Κύριε
Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, *
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ
εἶπα, * Κύριε, ἐλέησόν με, * ἴσασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν
σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξιώσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ ἀεὶ * καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ὁ ἱερεὺς· Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν... καὶ τὴν εὐχὴν τῆς
κεφαλοκλισίας, καὶ οἱ χοροὶ τὰς οἰκείας ἀποκρίσεις· Κύριε,
ἐλέησον. Παράσχου, Κύριε, κτλ.

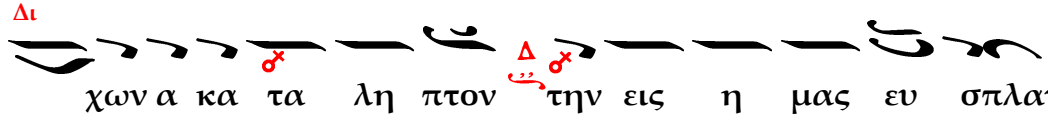
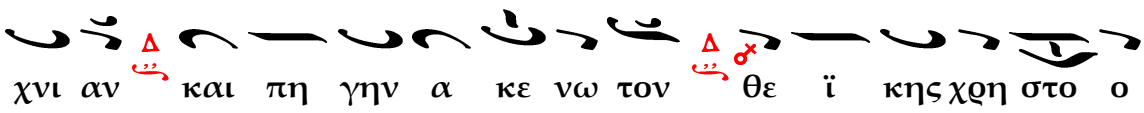
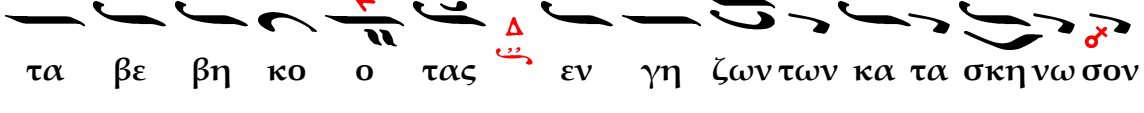
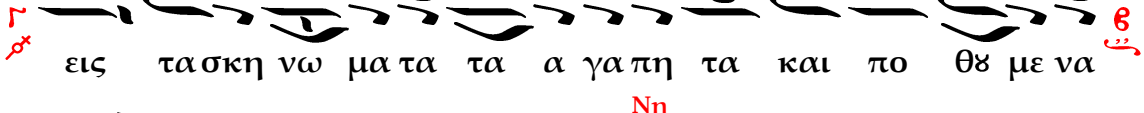
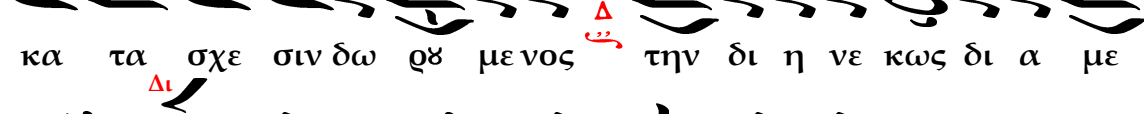
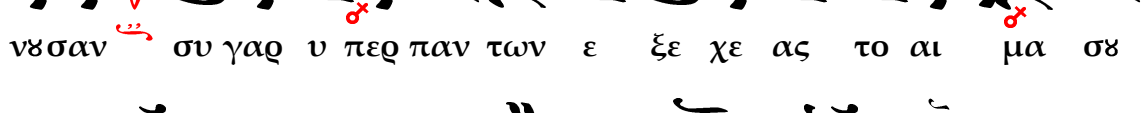
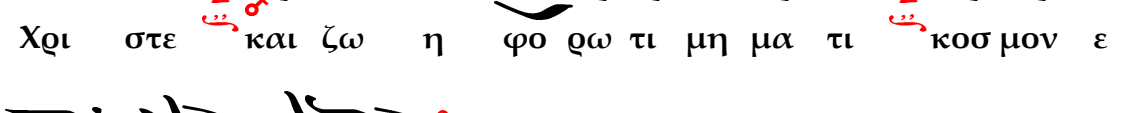
* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

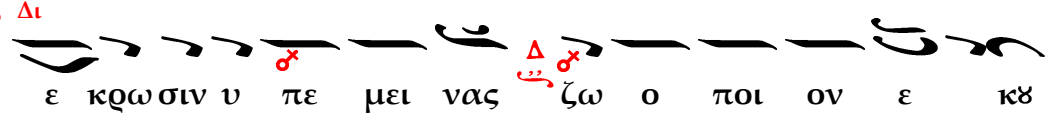
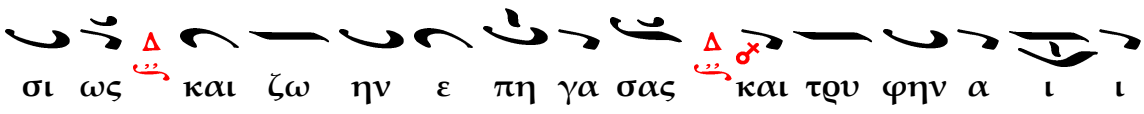
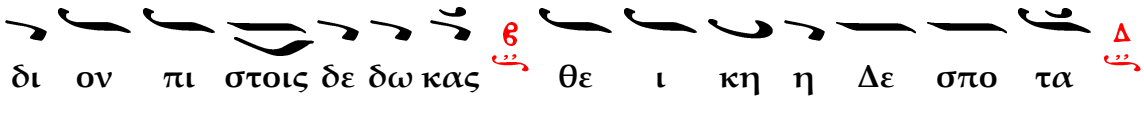
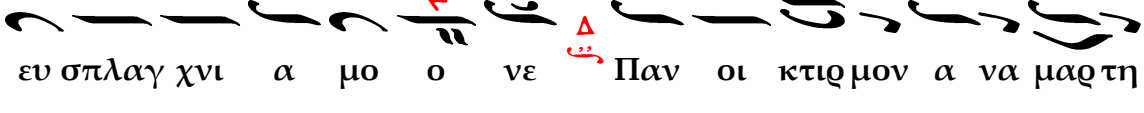
Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἐκ τῶν τοῦ Θεοφάνους.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος

Ε^{Δι} χων α κα τα λη πτον την εις η μας ευ σπλαγ
 χνι αν και πη γην α κε νω τον θε ι κης χρη στο ο
 τη τος πο λυ ε λε ε τας προς σε ε Δε σπο τα με
 τα βε βη κο ο τας εν γη ζωντων κα τα σκη νω σον
 εις τασκη νω μα τα τα α γαπη τα και πο θς με να
 κα τα σχε σιν δω ρς με νος την δι η νε κως δι α με
 νσσαν συ γαρ υ περ παν των ε ξε χε ας το αι μα σς
 Χρι στε και ζω η φο ρω τι μη μα τι κοσμον ε
 ξη γο ρα σα ας

Στίχ. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
κατασκηνώσουσιν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Ν^{Δι} ε κρω σιν υ πε μει νας ζω ο ποι ον ε κς
 σι ως και ζω ην ε πη γα σας και τρυ φην α ι ι
 δι ον πι στοις δε δω κας θε ι κη η Δε σπο τα
 ευ σπλαγ χνι α μο ο νε Παν οι κτις μον α να μαρτη

τε εν η δε ο με θα τς κε κοιμη με νς κα τα τα ξον

ελ πι δι α να στα σε ως λυ σιν των πται σμα των δω

ρς μενος ι να δι α παν των υ μνηται σς το ο νο

μα Χρι στε και σε σω σμε νοι δο ξα ζω μεν την φι λαν

θρω πι αν σς

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν, ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

ων των κυ ρι ευ ον τα θε αρ χι κη ε ξς

σι α και νε κρον δε σπο ζον τα σε Χρι στε γι νω ω

σκοντες ι κε τευ ο μεν τς πι στς ςς δς λςς σς

τς προς σε τον μο ο νον ευ ερ γε την εκ δη μησαν

τας αυ τος α να παυ σον συν τοις εκ λε κτοις σς Φι λαν θρω

πε εν το πω α να ψυ ξε ως εν ταις των Α γι ων λαμ

προ τη σι θε λη της ε λε ε ςς υ παρ χεις γαρ

και σω ζεις ως Θε ος ςς κατ ει κο να σς ε πλασας

μο νε Πο λυ ε λε ε ε

Ἦχος Πα

Πα
Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα
Α λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι ι σεν η τ
ξυ λ α πο γευ σις πα λαι αι ε ε εν Ε ε δεμ ο
Νη Πα
τε ο ο ο φις ι ον ε ε ε ξη ρε ευ ξα α α α
Δι
το δι αυ τ γαρ ει σηλ θε εν ο θα α α α
Πα
να α α α τος παγ γε νη κα τε σθι ι ω ω ων τον
α αν θρω ω ω πον αλλ ελ θων ο Δε σπο της
Δι Πα
κα θει ει ει λε τον δρα α κο ο ο ον τα και α να
Δι
παυ σιν η μιν ε ε ε δω ρη η σα α α α το
Πα
προς αυ τον ς εν βο η η η η σω ω ω ω μεν
Πα
φει σαι Σω τηρ και ς ςς προ ο ο σε ε λα α α β
με τα των ε κλε κτω ων σ ς α να α α πα α α αυ
σον

Καὶ νῦν. Θεοτοχίον.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-Θ

Ω^{Δι} φ θησεν δι αι τη μα θε ο πρε πες Πα να
γι α και Θε ον ε χω ρη σας και Θε ον ε γεν νη
σας α α πει ρο γα με και βρο τοις ο ρω με νον εν
δυ σιν 8 σι ι αις εν μι α δε υ πο στα σει Α
γνη αυ τον δυ σω πη σον τον μο νο γε νη και πρω το το
κον τον σε παρ θε νον α μωμον και με τα τον το κονφυ
λα ξαν τα ψυ χας α να πα αυ σαι των πι στει κοι μη
θεν των εν φω τι εν α κη ρα τω φαιδρο τη τι και
μα κα ρι ο τη η τι ι ι
* * *

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεύς·

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 138 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο

νο μων ^Δ και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι

ϋρ γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα

λων σδ ^Γ εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι

η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων ^Γ

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν

ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε

α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α ^Γ

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὠραν.
καὶ Ἀπόλυσις.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἐξαπλᾶ.

Ἦχος ^Α Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^ν

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^β

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἀγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' ἐκ τῆς γ' ὥδης καὶ δ' ἐκ τῆς Γ' ὥδης τοῦ Πεντηχοσταρίου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσμαι. (141' 5)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τερ σω

σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 139 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (139 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (139 1)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοις ὁ Κύριος. (139 4)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (139 5)

Π ρε σβει ει αις των Α γι ων σθ σω σον η μας Κυ ρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Mo νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α

θα νας υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
 α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη ναι
 εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
 θε ν8 Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
 σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
 τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
 α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και
 τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148 (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
 τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148'1)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8
 8 ι α

Στίχ. β'. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ
 ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (148'2)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
 Α γι ι οι οις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη λ8

8 ι α

Στίχ. γ'. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (483)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι αλ λη
λ8 ι α α α

Ψαλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ' ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ο εν Α γι ι οι οis θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

ψαλλον τας σοι αλ λη λ8 8 ι α

Ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο

νο μων ^{Δ 9} και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι
 ρο γε α να παυ σον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
 λωων σδ ^{Γ 2} εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι
 η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων ^{Γ 2}

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Α γι οι Α ναρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
 γοι ^{Γ 2} ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων ^{Δ 9} δω ρε αν ε λα βε τε ^{Δ 9} δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ^{Γ 2}

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλείτουργον)

Μ ε τα των Α γι ων α να παυ σον Χρι στε ο
 Θε ος τας ψυ χας τω ων δα λωων σδ ^{Γ 2} εν θα ρκ ε
 στι πο νος ς λυ πη ς στε νεγ μος ^{Δ 9} αλ λα ζω η η α
 τε λευ τη το ο ο ος ^{Γ 2}

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι - ς

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α
α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο
ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α να α α λε α α θα α να το
ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ον

η η μα ας

Ἔτερον ὑπὸ Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-Θ

Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Α α α α α α α α α α α α α α

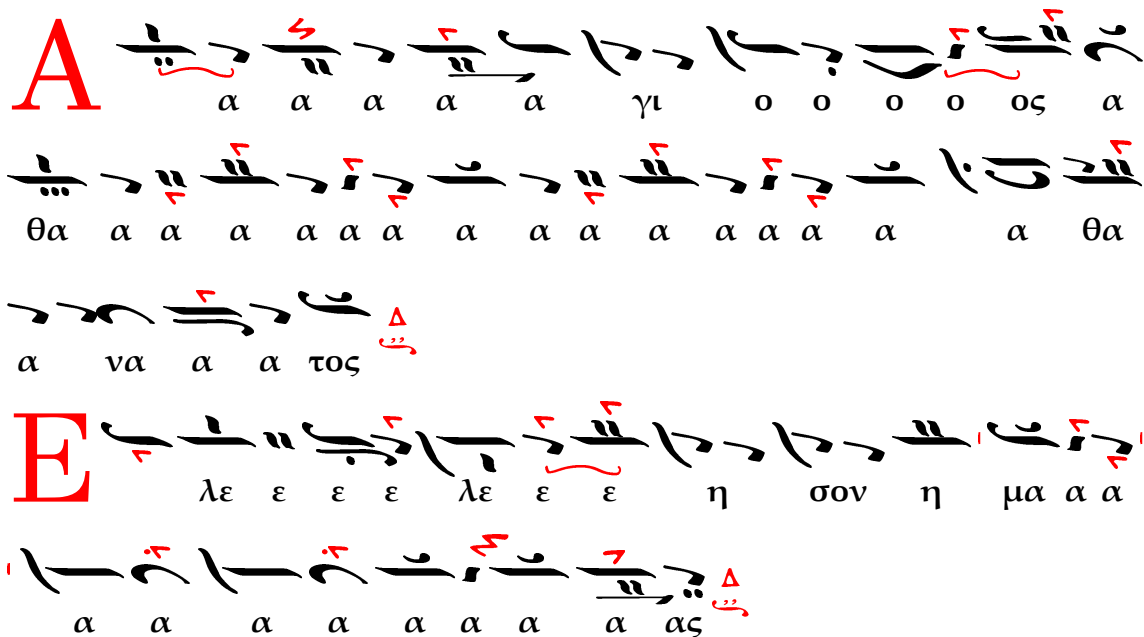
α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

Ἀπόστολον νεκρώσιμον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἦχος πλ.β.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

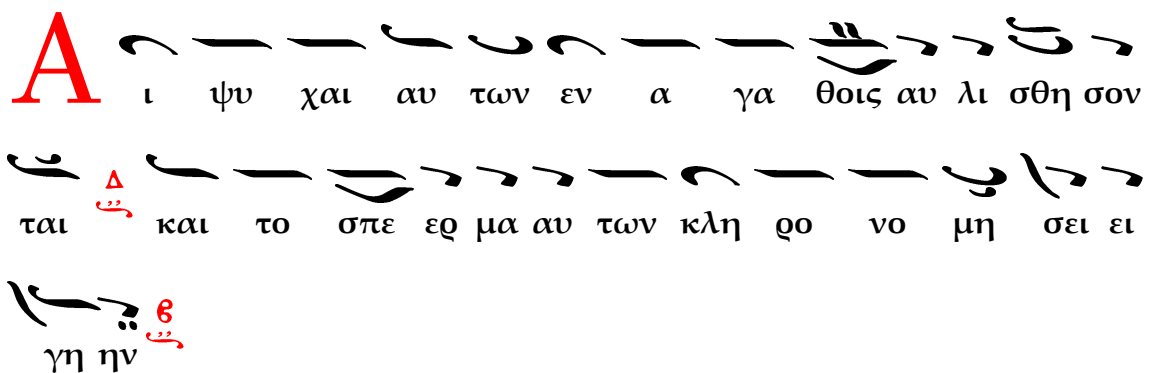
Προκείμενον. Ψαλμὸς κδ'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν κληρονομήσει τὴν γῆν.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.β. Δι. θ.

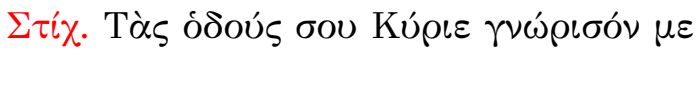
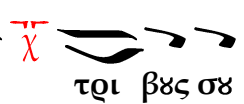
Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεός μου, ἐπὶ

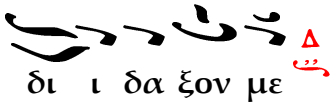
σοι πεποιθα

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει

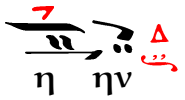
γη ην

Στίχ. Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνῶρισόν με και τας τρι βς σθ

δι ι δα ξον με

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη

η ην

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(δ' 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·
 κα τα

σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ
A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α ρα α α λλη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
 εις γε νε α αν και γε
 ε νε ε ε α α α α α αν

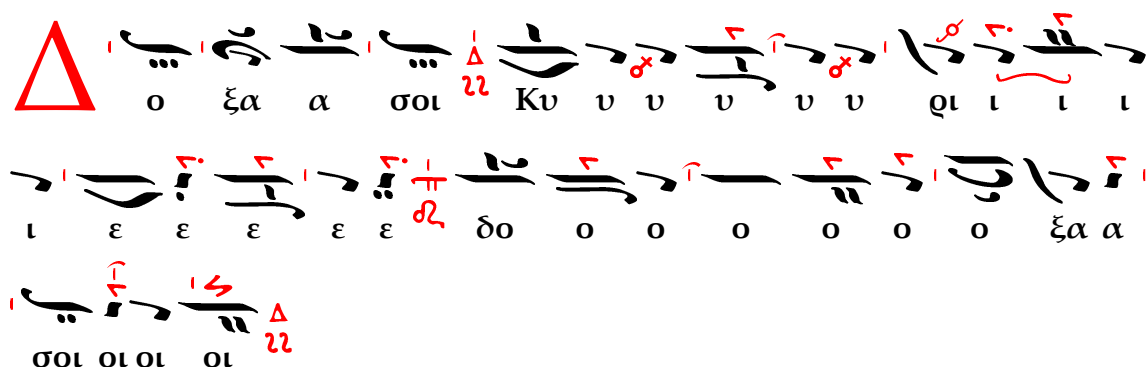
A λλη η λϑ ï ï α α α α A λλη
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α ρα α α
 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï ï ï
 α α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 15-25).
 (Σαββάτου πρὸ Πεντηκοστῆς, Ἑωθινὸν ΙΑ').

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανερώσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν καὶ λέγει τῷ Σίμωνι Πέτρῳ· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε· σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Βόσκει τὰ ἀρνία μου. Λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον· Σίμων Ἰωνᾶ, ἀγαπᾷς με; Λέγει αὐτῷ· Ναί, Κύριε, σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου. Λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον· Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με; Ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, ὅτι εἶπεν αὐτῷ τὸ τρίτον, φιλεῖς με, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, σὺ πάντα οἶδας, σὺ γινώσκεις ὅτι φιλῶ σε. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Βόσκει τὰ πρόβατά μου. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες σεαυτὸν καὶ περιεπάτεις ὅπου ἤθελες· ὅταν δὲ γηράσῃς, ἐκτενεῖς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἄλλος σε ζώσει, καὶ οἴσει ὅπου οὐ θέλεις. Τοῦτο δὲ εἶπε σημαίνων ποίῳ θανάτῳ δοξάσει τὸν Θεόν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν λέγει αὐτῷ· Ἀκολουθεῖ μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στῆθος αὐτοῦ καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Σὺ ἀκολουθεῖ μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ' ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων καὶ γράψας ταῦτα, καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

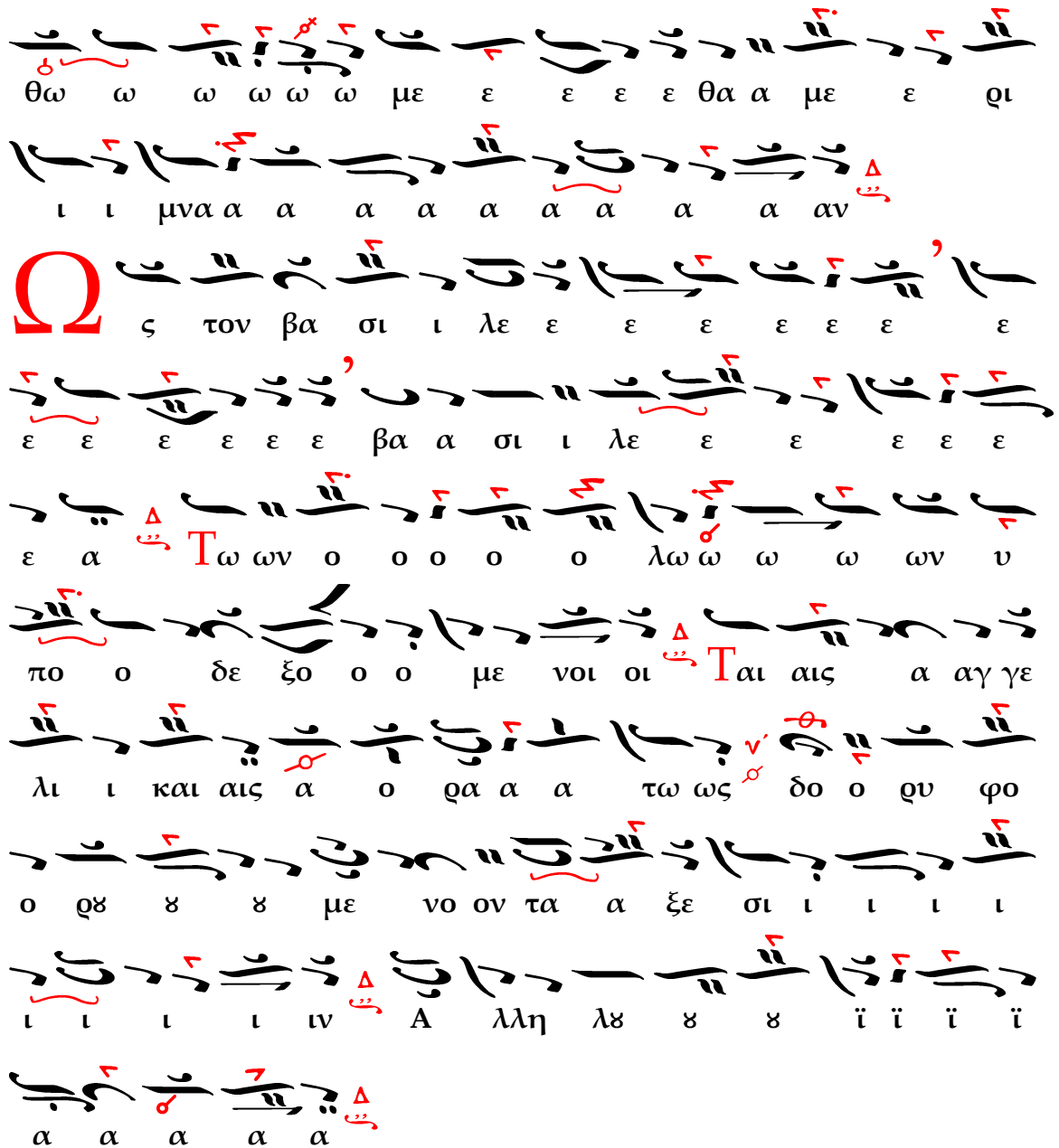
Ἦχος ἰὲ Δι

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

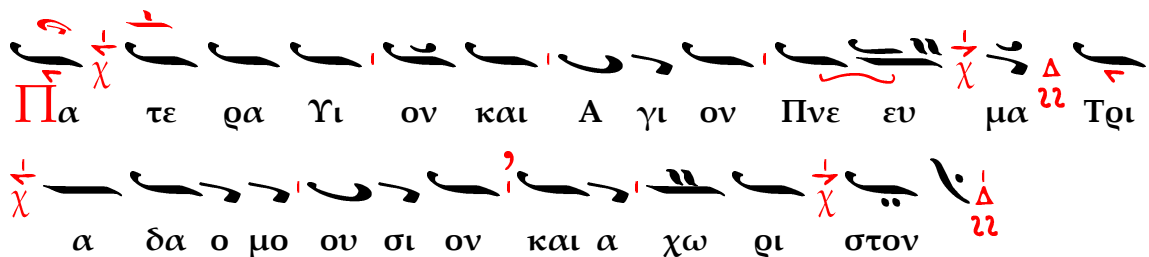
Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, Ἦχος Δι

O ^{Δι} ι οι οι τα α α α Χε ε ε ε
ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ρϑ ϑ ϑ ϑ Χε ρϑ ϑ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω
^{Δι} ως ει κο ο vi ι ι ι ι ι ι ζο ο ο
ο ο ει κο ο vi ι ι ι ι ι ζο ο ον
τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι
τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι
ζω ο ο ποιοι ω ω Τρι ι α α α α ια α α
α α α α α α α α α α α Τρι α α
α α δι ι το ον τρι ι σα α α α γι
ι ι ι ο ο οον υ υ υ μνοο ο ο ον προ
σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α δο ο ον
τε ες πα α α α α α σαα α α αν την
βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην α πο ο

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰϛ Δι ϝ

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ
 καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον
 Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Ὑῖόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
 Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

* * *

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προς τον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ουου ου ^Δ₂₂ ω σα να εν τοις υ ψι ι ι ι ι
ι ¹_χ ^Δ₂₂ στοις

^χ ^Δ₂₂ Α μη η ην ^χ ^Δ₂₂ Α μη η η ην

^χ ^Δ₂₂ Σε υ μνου ου μεν ^χ ^Δ₂₂ Σε ευ λο γου ου με ε ε

^Δ₂₂ εν ^χ Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σουου ου ου ου ⁶₉ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η ¹_χ μω ω ω ων ^Δ₂₂

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος ^Θ_{Δι}

^{Δι} ^Δ₂₂ Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

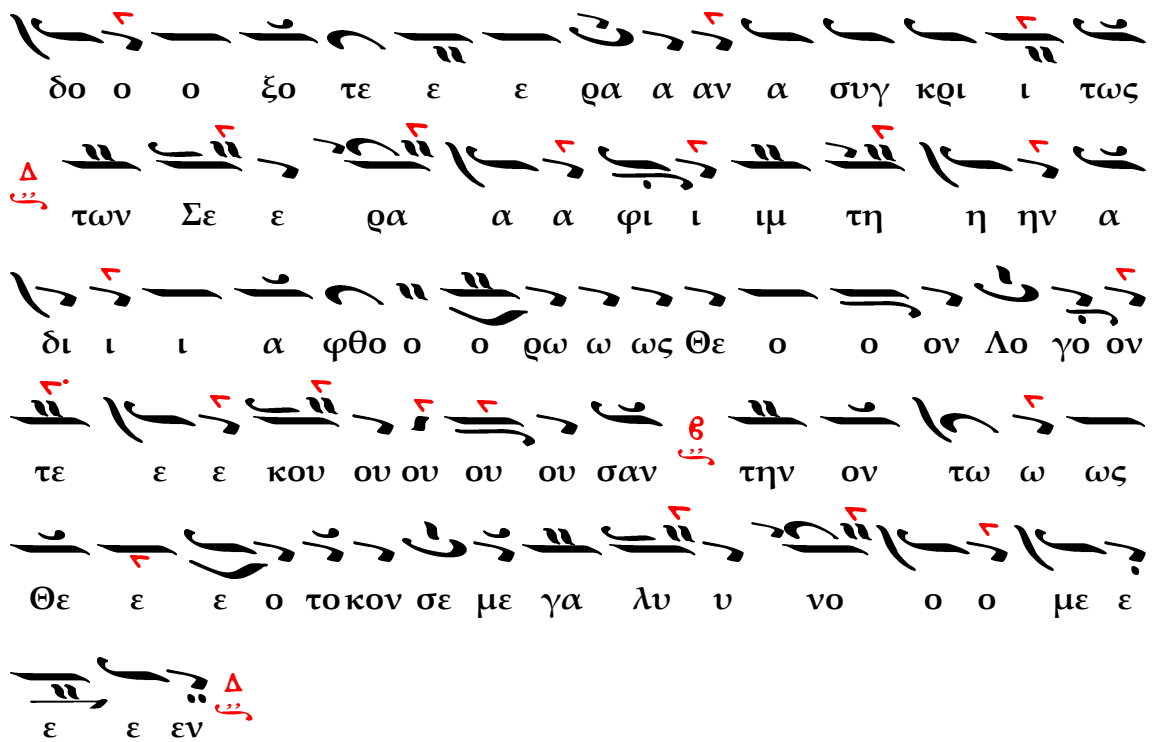
το ο ο κον ^Δ₂₂ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των

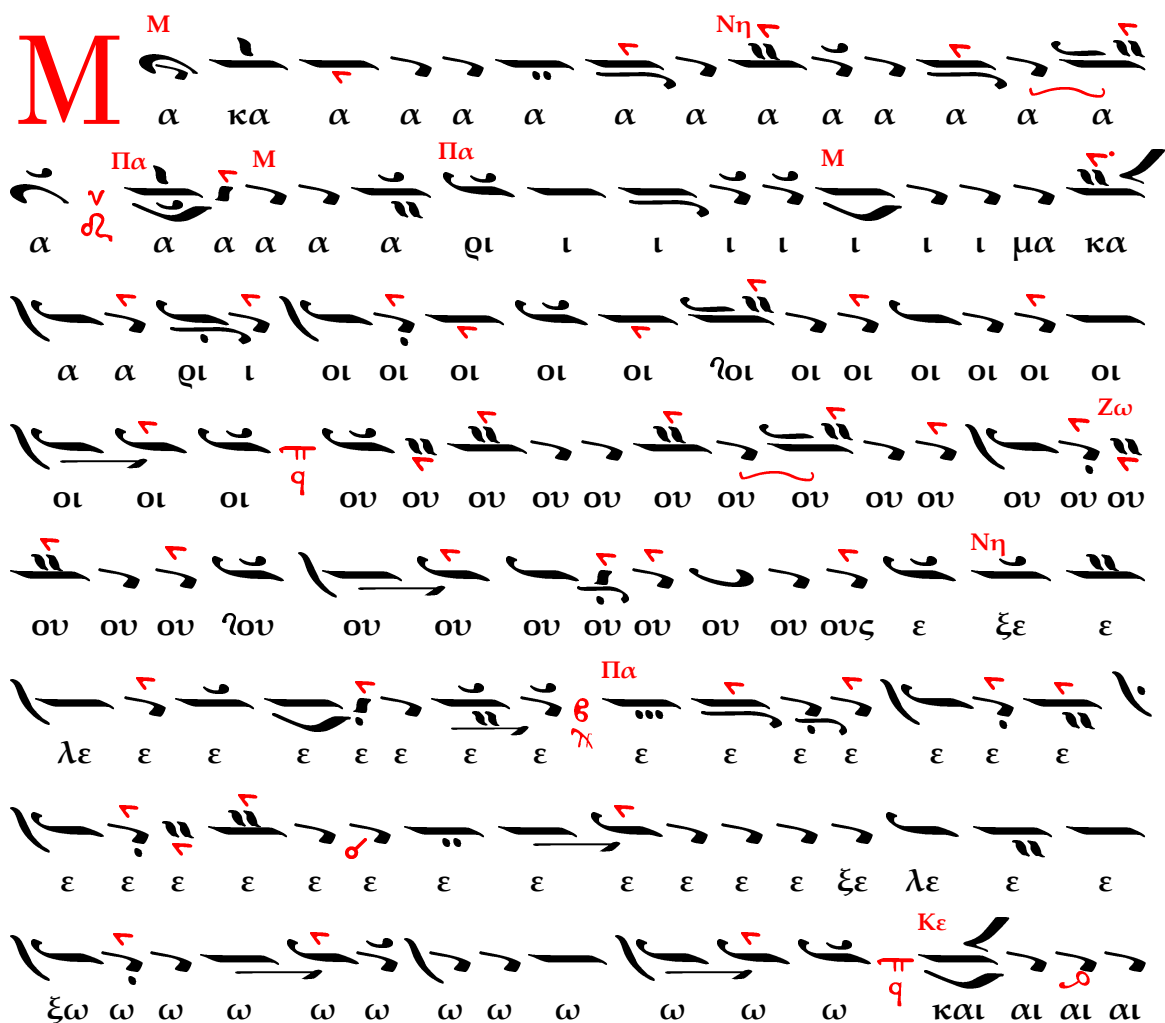
Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν

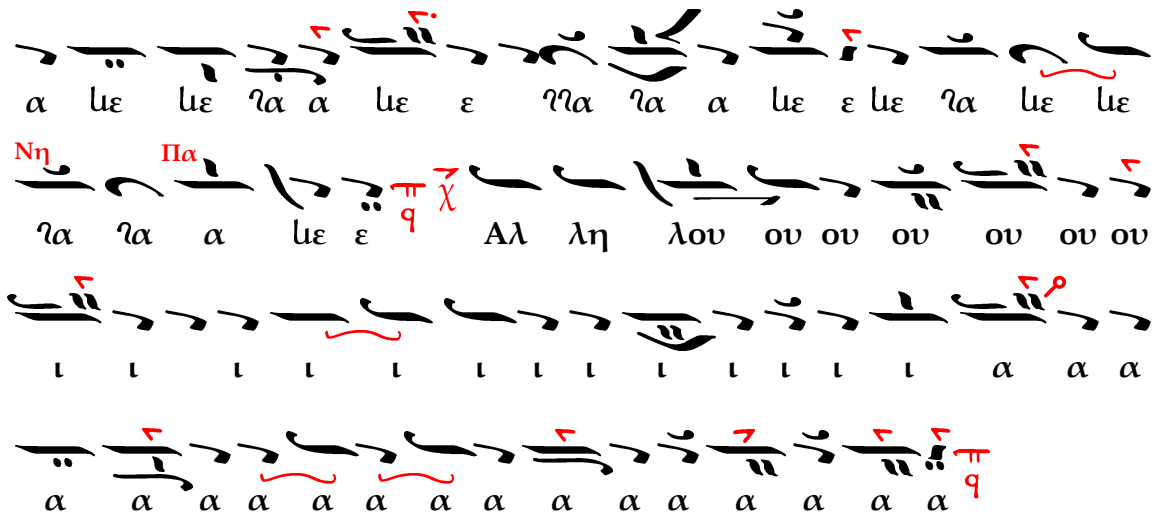
Κοινωνικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

(Ψαλμ. ξδ' 5 & ρλδ' 13).

Ἦχος π̣᾿ Πα ρ

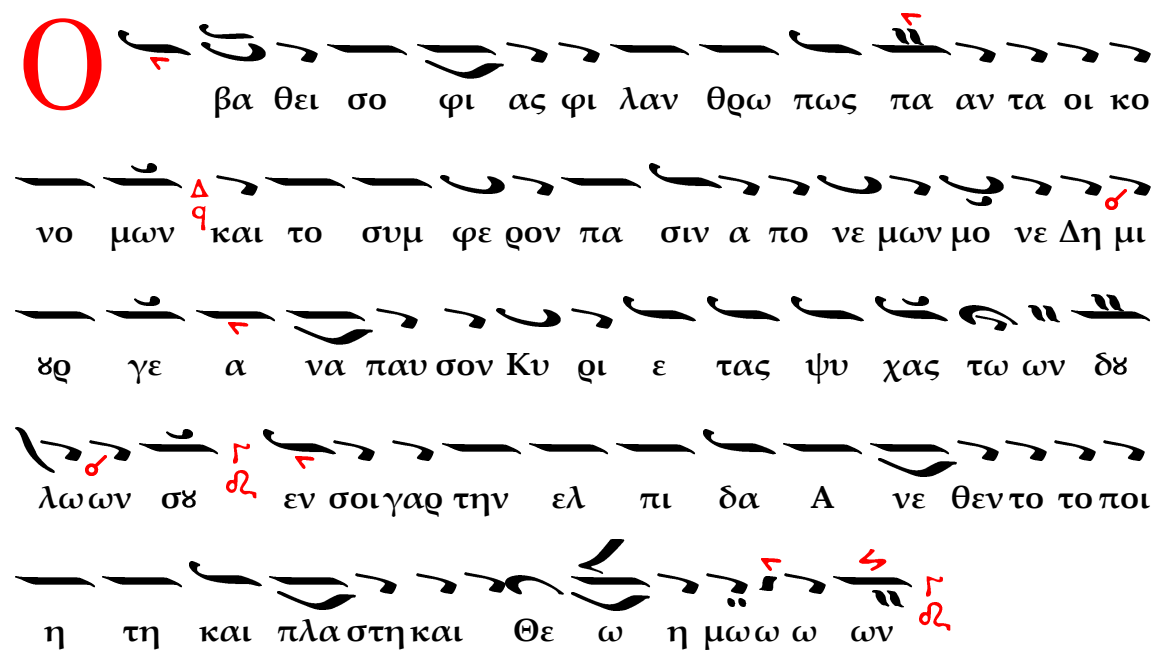

προ ο σε ε λα α α α α α α α βου ου ου
 ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε κυ
 υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε και το μνη
 Πα Νη Πα μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ο ο ου υ υ η υ υ υ υ υ υ
 υ υ νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ον α τομνη μο ο ου υ υ νο ο ο ο ο ον αυ τω
 ω ω ων εις γε ε νε ε ε ε ε ε ε ε
 ε εις γε νε ε α α α α α α αν και αι
 γε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε και αι αι γε ε ε ε νε ε ε α α α α
 αν Α λιε ε ε ηα α λιε λιε ηα ηα λιε
 ε ε λιε ηα ηα α λιε λιε ηα ηα λιε ε λιε ηα ηα α
 λιε λιε λιε ηα ηα λιε ε λιε ηα ηα α λιε ε λιε ηα ηα

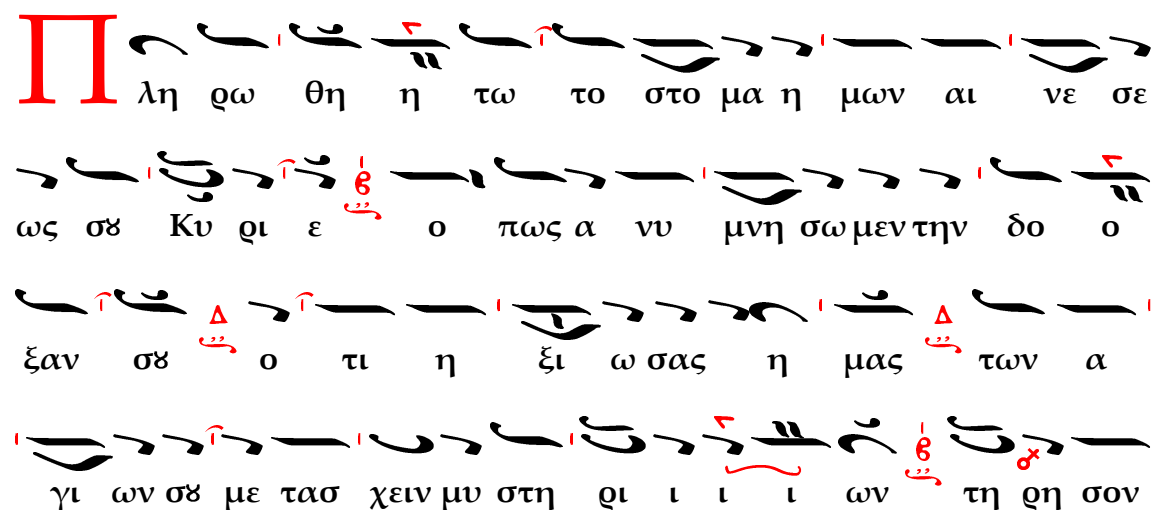
Μετά την μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

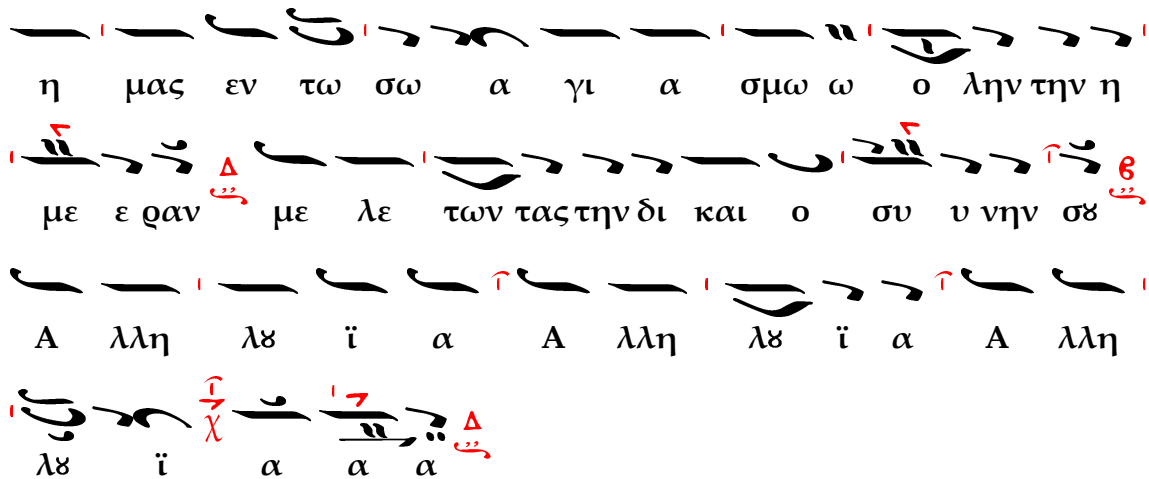
Ἦχος πλ. Γα ρ

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι θ

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·

Τὰ τροπάρια. Ἦχος δ'.

Μετὰ πνευμάτων δικαίων * τετελειωμένων * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον, * φυλάττων αὐτάς * εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν * τὴν παρὰ σοί, φιλόανθρωπε.

Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, * ὅπου πάντες οἱ ἅγιοί σου ἀναπαύονται, * ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος.

Δόξα.

Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ καταβὰς εἰς ἄδην * καὶ τὰς ὀδύνας λύσας * τῶν πεπεδημένων * αὐτὸς καὶ τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, * Σῶτερ, ἀνάπαυσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη ἀγνή * καὶ ἄχραντος Παρθένος, * ἡ Θεὸν ἀσπόρως κυήσασα, * πρέσβευε τοῦ σωθῆναι * τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Εἴτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικοιμημένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεςιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεύς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν διάβολον καταπατήσας τὸν δὲ θάνατον καταργήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὁδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσει· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν. (τρίς)

Εἶτα·

Ἦχος Δι. -Θ.

Ἢ Εἰς τὸ οὐνομα Κυρι εὐλογη με

νὸν ἀπο τῶ νυν καὶ εὐς τῶ αιω ω νος (δὲς)

Τὸ οὐνομα Κυρι εἰ η εὐλογη με

ε ε ε ε νο ο ο ον ζ' α πο τϑ νυν και ε ως τϑ

αι ω ω νο ο ος Δ

Ἀπόλυσις· Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *